

פרשת "וארא"

פרשת השבוע – הצעה לשיחת מפקד

פרשת השבוע היא קטע מתוך חמשת חומשי התורה הנקרא בכל שבת (וראשיתו נקרא גם בימים שני וחמישי) במטרה להשלים מחזור קריאה שנתי של התורה כולה המתחיל לאתר שמחת תורה. השבת נקרא את פרשת "וארא", הפרשה השנייה בספר שמות (פרק ו' פסוק ב' – פרק ט' פסוק כ"ח).

הפרשה מתארת את הגעתו של משה למצרים בשליחותו של א-להים להוציא את עם ישראל מעבדות לחירות. במסגרת שליחות זו נתקל משה בסירובו העיקש של פרעה, אשר בעקבותיו, כמתואר בפרשה, החלו עשרת המכות על מצרים שהובילו בסופו של דבר לשחרור העם, כפי שמופיע בפרשות הבאות.

בתחילת הדרך, עם הגעתו למצרים, בישר משה לעמו את הבשורה הגדולה: אתם עומדים לצאת ממצרים באותות ובמופתים ולהגיע לנחלה בארץ זבת חלב ודבש. אמנם בהתחלה עוד האמין העם למשה וקיבל את הייעוד לצאת לחירות. עם זאת, בהמשך, כאשר הכביד פרעה את עול העבודה בתגובה לדרישת משה לשחרר את העם סירב העם לשמוע שלסבל הזה אכן יהיה קץ:

"וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רֹחַ וּמַעֲבֹדָה קִשָּׁה" (פרק ו' פסוק ט')

במקום לשמוח על הבשורה המהפכנית של יציאה לחירות, העם לא היה מסוגל לשמוע. הוא היה כל כך שקוע בעבודה הקשה, בנפש ובגוף, שלא נותר בליבם מקום להאמין שתיתכן מציאות אחרת של חופש וכבוד. זו הייתה רק התחלת הדרך. רק לאחר מסע ארוך שכלל עשר מכות שונות והכנת העם לצאת לחופשי, פיזית ונפשית, אכן יצא העם לחירות.

במסעו הארוך היו הרבה תחנות בהם ניתן היה בקלות להתיימש ולזנוח את הרעיון המהפכני של לחיות חיים של חופש. כל כך הרבה פעמים הנסיבות והנתונים הראו שהמצב נראה קשה יותר וכדי להמשיך במסע נדרשו לעם הרבה תעצומות של דבקות במשימה, אמונה עמוקה בצדקת הדרך וזיכרון עמוק של "לשם מה ועל מה אנחנו פה". הדבקות במשימה אפשרה בסופו של דבר את הגעת העם לארץ ישראל והתבססותו בה וסיפור ההצלחה של יציאת מצרים מעבדות לחירות הפך למודל ומופת בעולם גם עבור עמים אחרים.

בשמחת תורה, השבעה באוקטובר, יצאו כוחותינו לחרף את הנפש למען הגנה על המולדת לאחר פגיעה קשה שהנחית עלינו האויב מעזה. על אף הפגיעה הכואבת והמפתיעה, התאוששנו, נטלנו אחריות ויצאנו להתקפה על האויב ומאז אנחנו נלחמים בעוז רוח ובמסירות לפירוק האויב מיכולותיו ולהשבת החטופים. משימות גדולות דורשות זמן וכך גם ניצחון במלחמה רבת משמעות. גם תקומת העם במולדתו איננה נקנית ביום אחד. כחיילים וחיילות בצבא ההגנה לישראל, נזכור שיש בתוכנו את הכוח והעוז להמשיך במלחמתנו להגן על העם והמולדת, גם כשהדבר דורש זמן ואורך רוח. צדקת הדרך תחזק אותנו במלחמתנו, נוסף להילחם ולפעול בדבקות במשימה וחתימה לניצחון, ברעות ובאחוות לוחמים – עד הניצחון.

"וְגַם אִם אַרְכָּה הַדֶּרֶךְ, וְרַבָּה הַדֶּרֶךְ, הֵן כַּחֲנוּ עוֹד רַב."

וְגַם אִם אַרְכָּה הַדֶּרֶךְ, וְרַבָּה הַדֶּרֶךְ, נַעֲבֹר בָּהּ יַחְדָּיו"

(אל הדרך", שמרית אור)